674/03

Den 16. juni 2003 blev i sag nr. 59.561:

xxxx xxx
xxxxxxxxx xxxxxx xx xxxxxxxx
xxxxxxx x
xxxx xxxxxxxxx

mod

If Skadeforsikring
Stamholmen 159
2650 Hvidovre

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har gruppeulykkesforsikring i If Skadeforsikring, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Klagerens advokat har i skrivelse af 8/10 2002 til nævnet redegjort for sagen på følgende vis:

"Min klient pådrog sig den 5.7.1996 en personskade, som følge af påkørsel af en mindreårig spritbilist. Han var på ulykkestidspunktet omfattet af skadesforsikringen med policenummer 63… hos forsikringsselskabet IF. Skadesanmeldelsen blev fremsendt til forsikringsselskabet den 18.2.2002. Selskabet afviste at dække skaden med den begrundelse, at anmeldelsen var modtaget for sent, og der henvises i afslaget til forsikringsaftalelovens § 29, hvorefter skaden anses for forældet fra udgangen af 1999, da min klient to år tidligere fik kendskab til kravet.

Min klient er imidlertid af den opfattelse, at han havde en mundtlig aftale med forsikringsselskabet om, at parterne skulle tale nærmere om sagen, efter at Arbejdsskadestyrelsens vurdering forelå. Denne procedure blev valgt af IF, da de erfarede, at sagen i forbindelse med min klients egen forsikring var sendt til vurdering i styrelsen.

Aftalen er efterfølgende blevet bekræftet telefonisk overfor min klient af en af selskabets sagsbehandlere. Arbejdsskadestyrelsens endelige udtalelse forelå først den 22.2.2001, hvorfor den to årige forældelse således udløber 22.2.2003.

Det gøres principalt gældende, at der foreligger en mundtlig skadesanmeldelse og efterfølgende aftale med selskabet om at afvente Arbejdsskadestyrelsens endelige vurdering.

Subsidiært gøres det gældende, at min klient ikke havde endeligt kendskab til skaden, før Arbejdsskadestyrelsen havde foretaget sin endelige vurdering."

Selskabet har hertil i skrivelse af 4/11 2002 til nævnet anført:

"Skaden anmeldes hertil i år 2002. Set ud fra Forsikringsaftalelovens bestemmelse er erstatningskravet forældet, hvilket indebærer at den anmeldte skade ikke er dækket.

Arbejdsskadestyrelsen oplyser, at tilstanden er stationær den 24. september 1997.

I forsikringsaftalelovens § 29 fremgår det, at et krav forældes to år efter udgangen af det kalenderår, hvor skadelidte fik kendskab til kravet og til at det er forfaldet, og i alt fald 5 år efter kravets forfaldstid. Kravet er efter den 2-årige regel forældet ved udgangen af 1999.

Det fremgår af advokatens brev til Ankenævnet for Forsikring, at skadelidte er af den opfattelse, at selskabet skulle have oplyst, at parterne skulle tale nærmere om sagen, efter at Arbejdsskadestyrelsens vurdering forelå. Hertil skal vi oplyse, at vores fremgangsmåde ikke er som advokaten oplyser. Vi kan ikke genkende at have oplyst overfor skadelidte, at en personskade kan anmeldes på et meget sent tidspunkt, i dette tilfælde mere end 5 år efter. Det fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt 7.1, at enhver skade skal anmeldes straks til selskabet.

Skadelidte har anmeldt skaden til Tryg-Baltica i september måned 1996. Tryg-Baltica der behandler ansvarsskaden (under skade nr. 620…) oplyser, at sagen er sendt til

Arbejdsskadestyrelsen i december måned 1997. Dette tager vi som udtryk for at skadelidte var bekendt med, at der var et krav.

Tryg-Baltica oplyser, at skadelidte i 1996 svarer nej til at der findes en sideløbende ulykkesforsikring.

Vi har herefter ikke yderligere bemærkninger til sagen og afventer herefter Deres kendelse."

I forsikringsbetingelserne hedder det bl.a.:

"**7.0 Forhold i skadestilfælde**

7.1 Enhver skade skal straks anmeldes til selskabet."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og finder det ikke godtgjort, at klageren har foretaget en mundtlig skadeanmeldelse samt efterfølgende indgået aftale med selskabet om at afvente Arbejdsskadestyrelsens afgørelse. Nævnet finder herefter, at klagerens krav er forældet ved udgangen af 1999.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen